

βερνᾶ καὶ νὰ τὴν καταβολεύῃν καὶ νὰ τὴν κυβερνᾶ ὁμορφα καὶ καλὰ καὶ νὰ τὴν
 τραφοκοπᾶ / νὰ τὴν ἔχῃν πάντα ἀπαντημένη καὶ ἀπομείνῃ ὁ αὐτὸς κοπιαστὴς νὰ
 κἀνῇ καὶ πατητήρι / μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ τὰ ἐξῆς καὶ κάνοντας τοὺς αὐ-
 τοὺς πάτους νὰ τῶχουν πάντα παν / τοτινὸν αἰῶνος αἰώνου, εἰ δὲ ὁ αὐτὸς κοπιαστὴς
 ἦ οἱ κληρονόμοι του καὶ δὲν ἐθέλῃν τὸ κάνου ὥς / προμετάρειν ἢ ἂν ἐθέλῃν τοὺς
 εὖρην εἰς καμμία ἀταξία τῆς κλεψίας νὰ πριβάρουνται / ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνου καὶ
 τίς κόπους τος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴ κα / τὰ τὴν τάξιν
 καὶ νᾶναι κρατημένος νὰ βάνῃ καὶ κοπριά εἰς τὴν αὐτὴν καυχάραν λέγοντας / καὶ
 τοῦτον πῶς νὰ μὴν ἡμποροῦν ποτὲ οἱ κοπιαστάδες μήτε νὰ τῇ μοιράσου μήτε νὰ
 μποροῦν νὰ πουλήσουν / τὴν μάρτη τος / ἡγού τὸ τετάρ / τιν ὁποῦ μετεχένου ἀπὸ
 τὴν / αὐτὴ φυτεία / ἀλλὰ νὰ τὴν ἔχου πάντα παντοτινὴ αἰωνίως. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν
 βάζουν καὶ ἄξι / ὀπιστους μάρτυρες ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης Τεγάνος
 ὑπὸ χειρὸς του.

/ Ἐγὼ Φραντζέσκος Κορονέλλος Ντεγάνος βεβαίωσιν ὥς ἄνωθεν —

/ — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας ὥς ἄνωθε —

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς μαρτυρῶ ὥς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μαρτυρία

φ. 462^Γ

/ Φ 500

/ [+ 1689/ ἐν μηνί Μαΐου 25/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία
 κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτά / [ριου ὁ] Ἀντρέας υἱὸς Ἰάκωβου Γερωντῆν ἀπὸ
 τοῦς Ἀκαδήμους ἀπὸ ζήτησιν τοῦ κύρ Φραντζέσκου Καστε / [λλάνου] ὁ ὁποῖος
 ἄνω λεγόμενος Ἀνδρέας ἀρωτημένος ἀπὸ ἐμένα τὸν νοτάριον νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια /
 μὲ ὄρκον τῆς ψυχῆς του νὰ πῇ ὅλη τὴν ἀλήθεια ὅ,τι ξεύρειν χωρὶς κανέναν ὑέμμα
 ὁ ὁποῖος λέγειν καὶ / [μ]αρτυρᾶ πῶς ὁ ἄνωθεν Φραντζέσκος τὸν ἤστειλε μὲ τὸ παι-
 δὶν του τὸν Γεώργην νὰ πᾶσιν νὰ κοιμηθοῦ / σιν εἰς τὸ πέζιν ὁποῦ τὸ κάνει ὁ Φραν-
 τζέσκος κουντουβερνικὸν νὰ βλέπου τὰ ζωντόβολά του νὰ μὴν ἐ / μποῦ μέσαν στὸν
 τρανὸ χωράφιν / []ατη / []ανη / []φτ του / []γαλας / []ενι / καὶ
 ἔτξι ἐπήγασιν λέγειν καὶ ἐκοιμηθήκασιν ἐκεῖ καὶ οὐδ' ἓνα ζων / τόβολο δὲν ἡμπῆκε
 μέσα ὅμως τόδε τάχυν ἡγού τὴν Μπαρρασκευὴ ζημέρωμα ὥς ἐσηκωθήκασιν / ἐπιά-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

σασιν καὶ ἐσηκῶνασιν τράφον εἰς τὸ ἴδιο πέζιν καὶ ἔτζι ἐφηνούντανε εἰς τὸν τράφον καὶ ἐγέλα / σέ τις τρία τέσσερα κεφάλια ἀγελάδες καὶ ἐμπήκασιν μπαστουρωμένα μέσαν εἰς τὸ τρανὸ χω / ράφιν καὶ ἔτζι ἐκεῖ πού ἐσήκωναν τὸν τράφον ἤκουσαν ραβ- διές πού ἐδέρνα τις ἀγελάδες καὶ θεωροῦ / σιν δύο νομάτους καὶ ἐκράζασιν τις ἀγε- λάδες ἔτζι μπαστουρωμένες καὶ πιάνου λέγειν τῇ μία ἔ / τζι μπαστουρωμένη καὶ βάζουν τήνε κάτω καὶ σφάζουσιν τήνε καὶ λέγειν πῶς ἐθερίζασιν πολλοὶ νο / μάτοι μέσαν εἰς τὸ ἴδιο τρανὸ χωράφιν καὶ ἐθεωρούσασιν τοὺς πῶς τὴν ἐσφάζασιν ἔτζι μπα / στουρωμένη ἄντζι λέγειν πῶς δὲν ἦτανε ἕλα ποῦτανε μέσαν στὸ τρανὸ χω- ράφιν τὰ ζωντόβολα / τοῦ Φραντζέσκου. "Οθεν εἰς βεβασίωσιν τῆς μαρτυρίας του βάνει καὶ ἀντιμάρτυρα.

/ —Νικολὸς Μπάγγαλος ἀντιμάρτυρας ὡς σέγροϊκησα ἀπὸ τὸν ἄνωθε —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

φ. 462ν

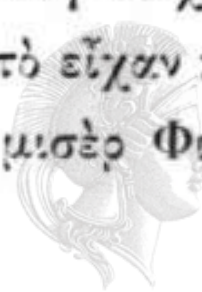
/ Φ 500

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀρχήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαΐου 27/ εἰς τὸ σπίτιν κά[μοῦ τοῦ ὁ] / πογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν οἱ εὐγενέστατοι ὁ τε μισέρ Φιλίππης Κωνσταντῇ Μα[ροῦ] / καὶ μισέρ Γεωργάκης Ἀγγονάκης οἱ ὅποιοι θέλου καὶ ποιοῦσιν τὴν μπαροῦσαν καταλλα[γὴν] / ἡγουν ἀλλαξία καὶ δίνει ὁ μισέρ Φιλίππης τοῦ ἄνωθεν Γεωργάκη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔ[κα] / με ἀλλαξία με τὰ παιδία τοῦ ποτὲ μαστρὸ Μάρκου Χιάμην Ντομένεο καὶ Ἰωάννη τὸ / εὐρισκόμενον εἰς τὴν ντοποθεσία τῆς Πλάκας τὸν σύνμπλιο τοῦ ἰδίου μισέρ Φιλίππῃ καὶ ποτὲ Δημητράκη Κόκκου καὶ μαστρὸ Νικόλα Ταταράκη τὸ ὅποιον καθὼς / εὐρίσκεται με τὴν ἐμισὴν ληνὸν ὅπου εὐρίσκεται μέσαν εἰς τὸ ἴδιον πρᾶμα καὶ με / τὸν σπιτάκιν του καὶ με τὴν συκιά πού εἶναι κοντὰ στὸ σπίτιν καὶ με ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ πο / σσέσχιν καθὼς τὸ εἶχεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια παρμένο ἀπὸ τὴν σήμε / ρον τὸ δίδει καὶ παραδίδει τὸν τοῦ ἄνωθεν Γεωργάκη νὰ τῷχην τῆς ἐξουσίας του / νὰ τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ καταλλαγὴν του. Οὕτως καὶ ὁ μισέρ Γεωργ[ά] / κης δίνει καὶ παραδίνει τοῦ ἄνωθεν μισέρ Φιλίππῃ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀγορὰ [ἀπὸ] / τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Ντομένεο καὶ Ἰωάννη τὸ εἶχαν καὶ αὐ- τοὶν ἀλλαξία με τὸν ἄνω[θε] / μισέρ Φιλίππῃ. Ἀκόμα ὁμολογᾷ ὁ μισέρ Φιλίππης

NON